

Les 3 Kerst

Lezen uit de bijbel Lucas 2

In die tijd ging er een bevel uit van keizer Augustus dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten inschrijven.... Iedereen ging op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam. Jozef ging van de stad Nazaret ...naar de stad van David die Betlehem heet, omdat hij van David afstamde, om zich te laten inschrijven samen met Maria, zijn aanstaande vrouw, die zwanger was. Terwijl ze daar waren, brak de dag van haar bevalling aan, en ze bracht een zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde hem in een doek en legde hem in een voederbak, omdat er voor hen geen plaats was in het nachtverblijf van de stad.

Kringgesprek

Ken je het verhaal van je geboorte? Heeft je moeder dat wel eens verteld?
Waarom hebben ze je deze naam gegeven?
Ben je in het ziekenhuis geboren of thuis? Was je een leuke baby?
Het zou leuk zijn als we elkaar een foto konden laten zien van onszelf als baby.

18 – Hij kwam bij ons heel gewoon

Het lijkt een heel gewoon ezeltje, dat over de bergpaden van Galilea loopt. Hij zet zijn slanke pootjes voorzichtig neer.

Klippeklappeklippe...

Pas op de stenen, ezeltje.

De belletjes aan zijn leidsels rinkelen vrolijk. De kwasten van zijn zadelkleed slingeren heen en weer. Heen en weer. De jonge vrouw, die op het ezeltje zit, hoeft niet eens te mennen. Langs de steile ravijnen brengt het haar veilig verder. De vrouw lijkt ook maar een gewone vrouw. Ze draagt een blauwwollen overkleed en een witte doek over haar lange zwarte haren. Naast de ezel loopt haar man Jozef. Zijn ogen staan bezorgd. Zo af en toe gaat zijn blik naar zijn vrouw.

'Gaaf het wel, Maria?'

Och, zijn vrouw ziet er zo vermoeid uit. Soms wrijft ze even pijnlijk over haar rug.

'Ja hoor,' lacht Maria geruststellend, 'Maar ik zal wel blij zijn als we straks bij de beek zijn. Dan kunnen we wat drinken en onze voeten afkoelen. De baby schopt nogal weet je.'

Jozef knikt begrijpend. Hij jaagt een dikke vlieg weg, die steeds maar op z'n gezicht wil gaan zitten. Ja, reizen is altijd al vermoeiend, maar voor Maria, die een baby verwacht, is het extra zwaar. Hij was veel liever thuisgebleven in Nazaret. Hij had veel liever gewerkt in zijn timmerwinkel. Maar keizer Augustus wil, dat iedereen zich laat inschrijven om geteld te worden in zijn geboorteplaats. En wat de keizer wil dat moet gebeuren. Zo zijn ze dan op weg naar Betlehem, de stad van koning David. Want deze twee gewone mensen zijn nakomelingen van die beroemde koning. Ze zijn niet rijk, maar toch dragen ze een heel kostbare schat met zich mee. De grootste schat van God zelf...

Het bergpad maakt een bocht. Nu komen ze in de schaduw van de berg. Brr! Wat is de wind opeens guur na die hitte van daarnet. Jozef en Maria trekken hun jassen dicht om zich heen. De ezel schudt één oor snel heen en weer. Zeker een luisje, dat hem kriebelde.

'lahh- lahh!' balkt hij.

Twee brutale kraaien midden op het pad schrikken ervan en vliegen snel weg. Tevreden stapt het dier verder. Zou hij weten wat voor een grote schat hij vervoert?

Betlehem lijkt ook maar een heel gewoon stadje. Temidden van korenvelden en golvende heuvels is het één van de kleinste plaatsen van Judea. De witte huizen schuilen knusjes weg achter de muren. Er zijn wat werkplaatsen in de kronkelige straatjes. Open winkels zijn het van een schoenmaker, een smid en een pottenbakker. Midden op het grote plein in de stad wordt dagelijks markt gehouden. De spullen liggen zomaar op de straat: sinaasappelen, meloenen, leren riemen, kippen, platte broden... De handelaren, meest vrouwen en kinderen, zitten ernaast. Vandaag is het erg druk in Betlehem. Er zijn heel veel vreemdelingen. Dat komt door die volkstelling.

Je kunt de poort haast niet uit. Een grote kameel kijkt trots neer op al dat volk. Een beetje zenuwachtig is hij toch wel. Z'n baas leidt hem met vaste hand naar een herberg. Iedereen is trouwens op zoek naar een plaatsje om te overnachten. Maar de herbergen zitten barstens vol...

O, kijk eens wie daar eindelijk aankomen! Dat zijn Jozef en Maria.

'Wacht hier maar even, Maria,' zegt Jozef. 'Dan ga ik even een herberg opzoeken. Ik Ben zo terug.'

Maria knikt. Ze gaat wat aan de kant met de ezel, die al gelijk een stukje gras tussen de

straatstenen vandaan eet. Het duurt lang, erg lang! Eindelijk is Jozef terug.

Teleurgesteld zegt hij: 'Maria, er is nergens plaats, maar we kunnen wel in een stal. Zou je dat erg vinden?'

'Tuurlijk niet, Jozef. Alles is beter dan niets. Laten we maar gauw gaan, want ik ben echt doodmoe.'

Het wordt snel donker. Overal gaan lichtjes aan, hoewel niet voor lang, want iedereen heeft slaap. Maar ergens in het slapende Betlehem blijft een olielampje branden. Is dat niet in de stal waar Jozef en Maria zijn? Waarom slapen zij nog niet?

'Wah!- oewehhhh!' klinkt een klein babyhuiltje. Och, kijk toch eens! Het kindje is geboren. Het is een rozebruin jongetje met plakkerige zwarte haartjes, dat trappelt met de beentjes en huilend met de armpjes in het rond maait. Maria kijkt trots naar haar eerstgeboren zoon. Dan wikkelt ze hem in doeken, heel gewoon, zoals alle moeders in Israël doen.

Het lijken ook maar heel gewone herders, die buiten de stad op de kudde passen. Dat moet wel. Er zijn altijd wel rovers of wilde dieren, die op de beesten loeren. Daarom hebben ze een flink vuur aangemaakt en hun knotsen aan de gordels gebonden. Een grote stok ligt altijd binnen bereik. Die ruwe kerels in hun warme schapenvachten zijn geen mannen van veel woorden. Ze begrijpen elkaar met een enkel gebaar.

'Mèmèmè!' klinkt het dan weer hier en dan weer daar. Mèmèmè!

De herders kennen al die geluiden. Ze merken het direct als er onheil dreigt. Maar dan ineens wordt die heel gewone nacht een heel bijzondere. Ineens is er een licht, een vreemd geruis, een klinkklare stem met een merkwaardige echo. De herders schrikken zich ondersteboven. Ze vallen op de grond, bedekken hun ogen met de armen.

'Vrees niet!' horen ze. 'Wees liever erg blij. Want zojuist is de Heiland geboren: Jezus. Ga maar in de stal kijken...'

Angstig kijken de herders een beetje onder hun armen door naar het licht. Ze zien één engel dichtbij en duizenden wat verder weg. Zacht ruist een melodie, die je hart sneller doet kloppen.

'Ere aan God in de Hoogste Hemelen en vrede op aarde voor de mensen van wie Hij veel houdt.' Hoe lang duurt dat zingen? Een eindeloos ogenblik. Onverwacht is alles weer weg. Alles lijkt weer heel gewoon: duisternis, sterren, geruis van de wind, dierengeluiden...

De herders kijken elkaar aan, overleggen even en nemen dan het besluit te doen wat de engel zei: 'Dit zal voor jullie het bewijs zijn. Je zult het kindje vinden in doeken gewikkeld, in een stal.'

In die ongewone nacht staan gewone herders in een vuile stal naar een pasgeboren kindje te kijken. Het ezeltje legt zijn kop over Jozefs schouder en kijkt mee.

Het grootste wonder van de wereld is zo gewoon. Het is Gods zoon die voor ons op de aarde komt.

Gebed

Danku voor het leven,
Vader God, voor de dag
dat wij geboren zijn. U
maakte ons heel
speciaal.

Jezus, we willen
ook alle andere
kinderen als heel
speciaal zien, want
u houdt van
iedereen even
veel.

Dankuwel, dat er mensen
waren die ons verzorgden
toen we klein waren. We
bidden u ook voor
kinderen die niet gewenst
zijn. Het moet een vreselijk
gevoel zijn. Geef dat er
iemand is die hen liefde
geeft.

Dankuwel, dat u de
kinderen bij u nam en
zegende. U bent de
grote kindervriend.
Amen.

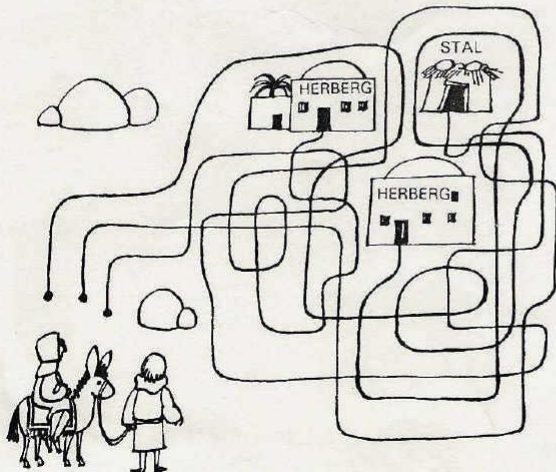
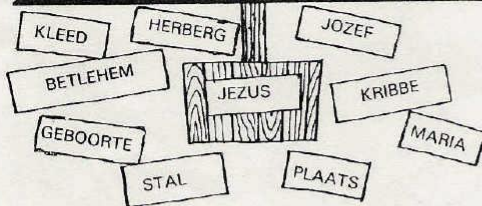
Opdracht

*Of: maak werkblad nr. 26a

Immanuël - God is met ons

(Matteüs 1:23)

Zoek de woorden in de boom

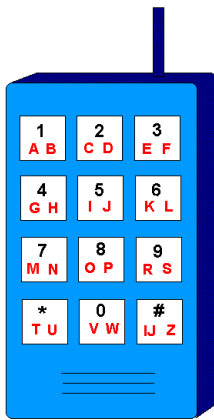
Leid Maria en Jozef naar de stal

*Of: Zing een kerstlied.

*Of: Eet beschuit met muisjes

*Of: Welk sms-je stuurt Jozef naar Anna om te vertellen dat ze een kleinzoon heeft gekregen?

1.7.7.1. - 5.3.#.*.9 - 4.3.1.8.9.3.7-

1.6.6.3.9. - 4.8.3.2 - 7.3.*. - 7.1.9.5.1. - 3.7. - 6.5.7.2. -

4.8.2. - 1.3.9.2.4.3.9.7.*. - 8.7.9.

(Oplossing: Anna jesus geboren- alles goed met maria en kind- god beschermt ons)

Tekst

Johannes 1: 14

Het woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid.

Neem kleine glaasjes en een fles limonade. Op elk glaasje staat een woord van de tekst.

Iedereen pakt het juiste glaasje, op volgorde, en leest het woord hardop voor. Als we de tekst kennen brengen we een toast uit op het pasgeboren kind.

Activiteit

*bijbelbingo

*kerstganzenbord

*kerstverhaal KE15 Het visitejongetje.

Het Visitejongetje

'Pst! Leon! Ben je nog wakker?' fluistert Loesje vanuit haar slaapkamertje naar haar broer.

'Jaha!' antwoordt deze zacht.

Op haar tenen, zodat vader en moeder het niet horen, loopt ze dan zacht met haar beer onder de arm naar het kamertje van haar broer om lekker bij hem onder de dekens te kruipen, want... ze heeft iets belangrijks te bespreken.

'Zeg, Leon, het is al bijna Kerst.' begint ze.

'Mm. Nou en? D'r zal dit jaar wel niks aan wezen. Het is de laatste tijd zo saai in huis. Mamma heeft vaak hoofdpijn en pappa zit maar in een boek te lezen...'

'Ja, natuurlijk. Pappa moet toch studeren... maar ik weet wat, Leon. Dit jaar gaan we er echt een feest van maken. Ik heb een plaatje in een tijdschrift gezien en zo wil ik dat het wordt... Wacht, ik zal het eens halen. Pas jij even op Beer?'

Even later komt ze met een tijdschrift aandragen, waarin een plaatje staat van een prachtig versierde kamer. De Kerstboomlichtjes branden zacht en door de raampjes zie je dat het buiten sneeuwt. Op tafel staan allerlei lekkere dingen uitgestald. Er zit een vrouw met een kind op schoot en een vader speelt met zijn zoontje op de grond met een trein. Helemaal rechts op het plaatje zit een vrolijke oma te dammen met een leuk joch.

'Zie je, Leon. Zo moet het Kerstfeest zijn. Veel kaarsen, veel lekkers en heel veel gezelligheid.'

Leon kijkt aandachtig, met een rimpel boven zijn ogen naar het plaatje.

'Mmm,' bromt hij. Hoe wou je dat doen?'

Loesje weet het wel.

'We vragen aan moeder of we een cake mogen bakken. Die gaan we dan versieren met zilveren pilletjes en rode kersjes en van ons zakgeld kopen we kaarsen, witte, zoals hier. En we nodigen omaatje uit. Dat zal ze wel fijn vinden.'

Leon knikt. Het lijkt hem wel leuk, maar zal moeder het wel allemaal goedvinden? Ze kijken samen nog eens naar het gezellige plaatje.

'Kijk, Leon. Dit ben jij. Jij speelt met pappa samen met je trein. En dit ben ik dan. Ik zit bij mamma op schoot. Maar...(Nu aarzelt ze even.) Wie is dat dan?'

'Nou,' klinkt Leons nuchtere antwoord, 'Dat is een visitejongetje. Dat zie je toch?'

Een visitejongetje? Waar haal je die zo gauw vandaan? Het moet een leuke jongen zijn, met bruine krullen, die kan dammen met omaatje, net als op het plaatje. Leon weet een oplossing.

'Hoor eens in je oor...'

Loesje knikt. Jaja. Dat gaan ze doen.

Als moeder een kwartiertje later boven komt, liggen de bengels heerlijk te slapen. Misschien dromen ze wel van het gezellige Kerstfeest.

In de straat met de lage huizen loopt een jongen. Het is Jos. Hij is negen. Toch lijkt hij maar zes. Zijn ogen staan een beetje scheef. Z'n mond hangt altijd een beetje open. Jos is namelijk verstandelijk gehandicapt. Daar word je mee geboren. Daar kun je zelf niks aan doen. Jos heeft een downsyndroom. Zo noemen ze dat.

Waarom loopt Jos hier over straat? Woont hij hier soms? Nee, eigenlijk niet. Zijn moeder is ziek en nu logeert hij zo lang bij kennissen tot ze weer beter is. Jos verlangde zo naar huis, dat hij gewoon weggelopen is toen de mensen even niet opletten. Nu loopt hij te zoeken naar zijn eigen huis. Zachtjes praat hij in zichzelf. Waar is zijn huis toch? Woont hij hier nou... of niet?

Achter een van de ramen in de straat zit een poes. Ah! Dat is zeker zijn Droppie. Blij tikt Jos tegen het raam en roept: 'Droppie. Daar ben ik weer, beste Drop!'

Maar Jos vergist zich. Want dit is niet zijn huis. Hier wonen Leon en Loesje. Loesje hoort het tikken.

'O, Leon. Daar is het visitejongetje!' juicht ze.

Gauw gaat ze open doen.

'Daar ben ik,' zegt de jongen en stapt naar binnen.

Leon die net aan komt rennen, kijkt heel vreemd op.

Is dit het jongetje? Hij is zo anders dan andere kinderen...

Tring!

Omaatje heeft nog maar net een mooie Kerstplaat opgezet in haar gezellige kleine huis, als de telefoon gaat. Het is haar kleinzoon Leon.

'Omaatje,' klinkt het opgewonden. 'We hebben hier een visitejongetje, maar hij kan niet dammen en mamma en pappa zijn er niet.'

'Wat?' antwoordt omaatje verbaasd, 'Een visitejongetje? Ik snap er niks van. 'Wat zeg je nou? Is het een Chineesje?... Weet je wat? Komen jullie maar even naar me toe en neem die jongen maar mee... Hè? Of je hem een hand moet geven? Nou... eh... Nee, je moet buigen. Dat doen Chinezen altijd... Wat zeg je? Vind je dat gek? Ja, ik eigenlijk ook. Nou, tot zo dan, hè'

Oma legt de hoorn neer. Wat zullen we nou weer beleven, denkt ze. Daar vinden de kinderen zomaar een Chinees die niet kan dammen en ze moeten hem vasthouden, anders loopt hij weg. Wat een raar verhaal. Nou, ze zal zo wel zien. Gelukkig wonen de kinderen dichtbij. Even later staan de drie kinderen voor de deur. Loesje, Leon en Jos. Omaatje doet nieuwsgierig open en schiet meteen in de lach. 'Och, och, kinderen. Is dat nou het kind waar jullie het over hadden? Hoe heet je, vent?' 'Jos.' broemt Jos verlegen. Hij snapt er niets meer van. Zijn poes was niet zijn poes. Zijn huis was niet zijn huis en deze oma is niet zijn oma. Maar Jos vindt haar wel lief.

Als ze allemaal zitten, begint Loes haar verhaal. Ze vertelt dat ze echt Kerstfeest wilden vieren, precies als op het plaatje. Het verfrommelde blaadje wordt aan omaatje getoond. 'Kijk, oma. Dit ben ik. Dit is Leon, pappa, mamma en u, maar ziet u wel dat er nog een visitejongetje bijhoort? En u had gezegd, dat we alles aan de Heer Jezus mochten vragen en toen...' 'Hebben we d'r samen voor gebeden...' vult Leon aan. 'Maahaar,' gaat Loesje onverstoord verder, 'De Heer Jezus heeft het verkeerde jongetje gestuurd, want hij kan niks.' 'Ik kan best wat.' broemt Jos beledigd. 'Ik kan meziek maken...' Hij peutert zowaar een mondharmonica uit z'n zak en gaat heel voorzichtig spelen. 'Stille nacht, heilige nacht.' Verbaasd hoorden de kinderen het aan. 't Is nog mooi ook. Alleen wat langzaam en bibberig. Wanneer het liedje uit is, slaat Jos zijn mondharmonica uit, bergt hem weer in zijn zak en zegt: 'En nou moet u vertellen... van het kindje in de stal.' Omaatje slaat ontroerd haar arm om Jos en zegt: 'Het verkeerde jongetje? Helemaal niet... Jos heeft gelijk. Er kan geen Kerstfeest gevierd worden zonder het verhaal van Jezus, hè Jos?' Jos lacht maar wat. Hij kruipt lekker tegen oma aan als ze met de Kinderbijbel op schoot gaat zitten vertellen. Het gaat over de Heer Jezus, die geboren werd in een arme stal, over herders die het grote nieuws van een engel hoorden en van rijke koningen die het baby'tje Jezus kwamen aanbidden. Vol aandacht luisteren de kinderen tot de bel gaat. Het zijn de mensen waar Jos logeert. Ze hoorden van burens dat hij met Loes en Leon mee was gegaan naar oma. Jammer, Jos moet weer weg, net nu het zo gezellig is. Oma geeft hem nog gauw een koekje uit haar trommeltje. 'Mag Jos nog eens bij ons komen spelen?' vragen de kinderen. Ja hoor, het mag. 'Dan ga ik jullie leren dammen,' zegt Jos trots, want dat kan hij echt een beetje. Kijk hem nou gaan. Tot het hoekje zwaait hij nog. Leon, Loesje en omaatje zwaaien terug. 'Oma,' zucht Loes. 'Het was echt een gezellige middag, nog gezelliger dan op het plaatje.' Oma lacht. 'Ja, de Heer Jezus heeft ons echt het goede kind gestuurd. Ga nu maar gauw naar huis, kinderen, want de lantarenpalen branden al. En kijk eens. Volgens mij gaat het zelfs nog sneeuwen.'

Hand in hand lopen Loesje en Leon door de zacht neerdwarrelende sneeuw naar huis. Twee kinderen die een kerstfeest beleefden, precies als op een plaatje.

Quiz

Welk vraagnummer hoort bij welk antwoordnummer ?

Vul de antwoorden in en zie de oplossing onderaan deze pagina.

	Vragen		Antwoorden
1	Waarom moesten Jozef en Maria naar Betlehem?	1	Koning David
2	Hoe heette de keizer die toen regeerde?	2	Een kribbe
3	Waarom werd Jezus in een stal geboren?	3	De herders
4	Van wie stamden Jozef en Maria af?	4	Ja, Hij noemde zichzelf de goede herder
5	Wat voor bedje had Jezus?	5	Ze moesten zich laten inschrijven.
6	Aan wie werd de blijde boodschap het eerst verteld?	6	Augustus
7	Had Jezus iets met herders gemeen?	7	Er was geen plaats in het nachtverblijf van de stad.
8	Wat zongen de engelen?	8	Ere zij God.
9	Wat deed Maria met al die gebeurtenissen?	9	Lucas
10	In welk bijbelboek staat dit verhaal?	10	Ze bewaarde ze in haar hart.

Antwoorden: 1- 2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Oplossing: 1- 5 2- 6 3- 7 4- 1 5- 2 6- 3 7- 4 8- 8 9- 10 10- 9